

Finkelströms Visor.



Stockholm,
hos J. G. Widenföhl, vid Stortorget.

Grymt är mitt öde;
Om bland de döde,
Redan jag låge, det wore så wål!
Ungsliga tider!
Kors, hwad man lider
Både till strupe, lekamen och själ.

2.

Inne jag kryser,
Ute jag ryser,
Mindre af köld än för Björnarnas syn
Ser jag en satan
Komma på gatan,
Resa sig håren, förvandlar sig hyn.

3.

Hatten är hålig,
Halsduken dålig
Gracken durksigtig och inppad med dam,
Söndrig är wästen
Lappig är resten
Tåna snart glutta ur stöflorna fram.

4.

Ja, mina kläder
Himmelens wäder
Spela nog strängt genom hålen derpå;
Ofta om dagen
Kylar jag magen,
Och kan i penning-brist droppar ej få.

5.

Ölskade droppar!
Hjertat det hoppar,
Blott jag i andanom läppjar på er;
Skön är mixturen
Kumin-tinkturen
Smak, som är dräplig, åt fångkolen ger.

6.

Men den Traktören
Swär för lifören
Som uppå ankarn än obetald står;
Krog-vigan knotar,
Matmodren hotar,
Att ej mer lemna på borgen en tår.

7.

Köpmann gronderar,
Skreddarn raljerar,
Bittert som tusan är Skomakarns tal.
Sålskåren vill raka
Sönder min haka,
Owif om nånsin han får sitt qwartal.

8.

Äf mina wänner
Ingen mig känner,
Men nog besöks jag af andra, min sann,
Ofta i wårja,
Stå de och swårja
Och säga: herre, det går aldrig an!

9.

Ja, härrom dagen
 Hwad jag blef slagen!
 Då en af dem så begynte sitt tal:
 Hur är det? Har herrn?
 Jan eljest tar herrn,
 Ni ska till Willstun, sa min Principal.

10.

Så kom den wargen
 Uppbörds-Komsarjen
 Och skrek: min gynnare, hit med kontant!
 Nog ni hafverat
 Och mig fixerat,
 Eller er trådstol och korgsång i pant!

11.

Så mycket wårre
 Gunstige Herre
 Swarte jag: det ej min egendom är.
 Men om Herrn wille
 Så har mitt snille,
 En liten skatt att bjuda er här.

12.

Nå kan jag wäga,
 Hørsammast fråga
 Sa Kommisarjen, hwad är det för slag?
 Bersar — blef swaret
 Bara Herrn tar'et,
 Kan det ju tryckas på Kronans förlag.

13.

Sen, från Herr Knipström
 Jag till Herr Gripsström
 Wände med bugning mitt wördsamma tal.
 Jag denna bringa
 Gunstigt — och bringa
 Henne, som borgen, till Herrns Principal!

14.

Slott af briljanter,
 Berg af demanter,
 Slogar af gull i poëmerna stå,
 Mennisko-wänner
 I er man känner
 Ack, gode Herrar — så gynnen mig då.

15.

Knipström han skratta,
 Gripsström han fatta
 Råppen helt hästiat och swarte så här:
 Herre besinna,
 Om ni lär finna
 Någon så galen, som tar sådant der.

16.

Nu, hwad det lider
 Och hwad det skrider,
 Jagar mig wården ur rummet till slut,
 Hustrun hans skäller
 Nigam sig skäller,
 Allt gjuta mer än försmådelser ut.

Sist får jag, satan,
 Frusen, på gatan
 Stå mellan björnar i dunkligt frack,
 Och resolvera
 Att galoppa
 Och kanske stupa på karr'ngar och pack.

Men, till en råga
 Uppå min plåga,
 Viskar jag Maja uppå hvita björn
 Som jag, betagen
 Säg, här om dagen
 Med en tillbedjare stå vid ett hörn.

Att nu så brinna
 För lil' gudinna
 Vittne om höghet i kånstorna bår;
 Men, hvilken smärta
 Skönhetens hjerta
 Endast för penningar kånslöfullt är.

Derföre, bröder!
 Visa dig goder!
 Utom din hjälp finns ej någon i sta'n;
 Fångat det blefve
 Om jag ock skrefve
 Prompt en revers uppå själen åt Jan.

Svar skall jag födan taga,
 Jag fattiga Syster?
 Jag har ju ock en maga,
 Som andra men'skor fler.
 Jag hungrar och jag fryser,
 Jag ruskar min peruk,
 Fast bruna lappan lyser,
 Så värker dock min buk.

Min taskbok ligger stilla,
 Jag tror, hon ej är till.
 Min silfver-klocka lilla
 Är pantsatt för en sill.
 Brilljanten på mitt finger
 Är redan fan i wäld.
 I strömmen snart jag springer
 Så är jag i behåll.

Jag varfuerad swansar
 Med bandros på min sto
 Och för min Eloris dansar
 I mänsken på norrebro.
 Jag plår af hjerpar skryta,
 Af orrar och fasan,
 Fast, glad jag i en gryta
 Sitt doppa flott, i sta'n.

Det ruskar och det lilar
 Uppå min magra kropp;
 Kanarie, om du blir,
 Skall jag dig äta opp!
 I mina dokumenter,
 Så många, många grå,
 Dock, stor sak, det ej räntar,
 De äro ganska små.

5.

Nu har jag gift mig arma;
 Min hustrus profesion
 Är baka wofflor warma
 Och sälja smått wid bron;
 Jag dock i sällskap blänker
 Med krusad fransk peruk
 Fast bl jag stundom skänker
 På krog och woffel-bruk.

6.

Så räkas gamla wänner,
 En hyrkus då och då
 Fru Rist mig också länner
 De mig i rocken så;
 Betala, låra Herre!
 Gif wackert myntet nu!
 Jag swärar då, ty wärre,
 Skrif wackert upp, min Fru!

7.

Så gör man complimenten
 När björnarna will dra,
 Men dessa malconçanter
 De ta of chapeau bas;
 O Skrifware så goder!
 Swar är din rock och wäst?
 Ditt wackra sidensoder?
 Jam consummatum est.

47

Stockholm,
 Tryckt hos J. Hårberg, 1825.